

XXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Begravelser.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 22. Februar 1907.)

I Erkendelse af, at det foreliggende Lovforslag i dettes ny Bestemmelser maa siges at indeholde et naturligt Supplement til de paa det omhandlede Omraade ved kgl. Anordning af 22. Januar 1897 og Lov af 13. Februar 1903 givne Regler, idet der navnlig tilsigtes i de paagældende Forhold at skabe større Frihed til de forskellige Sider, kan *Udvalget* — Juul-Rysensteen og Nordby dog kun med Forbehold — i det væsentlige tiltræde Lovforslaget, uagtet der indenfor Udvalget, ligesom ved Sagens 1ste Behandling i Tinget, har vist sig at være delte Meninger om forskellige Enkelt-heder, saaledes som det vil fremgaa af nedenanførte Ændringsforslag.

I Anledning af det i Lovforslaget flere Gange benyttede Udtryk „Folkekirkens Kirkegaard“ ønsker Udvalget at udtale, at man med nævnte Udtryk ikke vil have noget afgørende fastslaaet angaaende Spørgsmaalet om den egentlige Ejendomsret til Kirker og Kirkegaard, men opfatter Udtrykket som ensbetydende med „de til Folkekirkens Brug indviede Kirkegaard“.

Paa Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af enkelte Punkter i Lovforslaget har Udvalget modtaget Svar fra Ministeriet

for Kirke- og Undervisningsvæsenet i en Skrivelse, der vedlægges som Bilag.

Hele *Udvalget* stiller Ændringsforslagene under Nr. 2, 5 og 7. — Af disse maa de 2 førstnævnte betragtes som redaktionelle og trænge formentlig ikke til nærmere Forklaring, medens Ændringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa i Lovforslaget (jfr. Lov af 13. Februar 1903 § 2) at indføre en Bestemmelse om, hvilke Myndigheder der har at paase, at de nødvendige Bevisligheder foreligge, inden borgerlig Begravelse iværksættes, nemlig vedkommende Begravelsesvæsens Bestyrelse, hvor eget Begravelsesvæsen findes, og ellers Sognepræsten.

Et *Flertal* (Udvalget undtagen Brandes og Fr. Petersen) foreslaar at ændre Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, 1ste Stykke, derhen, at et Medlem af Folkekirken for at kunne blive begravet borgerlig maa have afgivet en dertil sigtende Erklæring i Testamentsform. Dette er i Overensstemmelse med den gældende Ret (jfr. Lov. Nr. 39, 13. Februar 1903) og med Lovgivningens almindelige Regel, hvorefter en Villieserklæring om, hvorledes der skal forholdes efter en Persons Død med hans